



Měsíčník města Libčice nad Vltavou

Cena: 5,- Kč

Vážení spoluobčané,
jménem města Libčice nad Vltavou a jménem kolektivu pracovníků Městského úřadu Libčice nad Vltavou si dovoluujeme Vám všem popřát hodně zdraví a osobní spokojenosti v novém roce.



Ing. Pavel Bartoš, MBA, starosta
Ing. Jiří Zajíc, CSc., místostarosta
Ing. Roman Dědič, tajemník

Poděkování

panu Josefu Rousovi za výpomoc při údržbě komunikací v průběhu kalamity.

Nabídl pomoc a vypomohl osobně, s vlastní výkonnou technikou, ve chvílích, kdy byla situace nejhorší. Ocenění je třeba vyslovit i pracovníkům našich Technických služeb. Jejich obětavou práci popisuje všedními slovy pan Černý. Všichni bychom chtěli ulice čisté a suché – nicméně, kdo porovnával naše město s Prahou a blízkými městy a obcemi, myslím, že uzná vítězství Libčic.

Jiří Zajíc
místostarosta

Schovanky U JESLIČEK

Rozloučení s rokem 2010 již tradičně proběhlo v kostele sv. Bartoloměje. Římskokatolická farnost se snaží pomáhat chudým v Arménii. Také Váš příspěvek, na tomto koncertu, poputuje na podporu dětí z chudých rodin v Arménii a Náhorním Karabachu.

Přispívat můžete i během roku na účet 172651125/0600 v. s. 111

Děkujeme.



Město Libčice nad Vltavou
přijme **vedoucího
stavebního úřadu.**
Informace najdete na
www.libcice.cz



Informace o programu jednání rady města v období od 15.11.2010 do 15.12.2010

V období od 15.11.2010 do 15.12.2010 proběhla čtyři zasedání rady města. Byly to rady s pořadovým číslem 19, 20, 21 a 22. Pro Vaši informaci přináším přehled jednotlivých bodů, o kterých rada města rozhodovala.

Program jednání rady města č.19 (Termín 15.11.2010)

- 1/ Volba ověřovatelů
- 2/ Rozdělení kompetencí
- 3/ Ustavení komisí rady města
- 4/ Předání funkce místostarosty
- 5/ Volba oddávajících
- 6/ Oprava střechy na koupališti
- 7/ Žádost Libuše Pokutové o prodloužení nájemní smlouvy
- 8/ Žádost Lucie Červeňákové o prodloužení nájemní smlouvy
- 9/ Žádost Milana Holuba o prodloužení nájemní smlouvy
- 10/ Žádost Ireny Oláhové o převod nájemní smlouvy
- 11/ Žádost Heleny Miklušové o sociální výpomoc
- 12/ Žádost Anny Holubové o sociální výpomoc
- 13/ Žádost Jany Rackové o pronájem nebytových prostor
- 14/ Žádost firmy Art Real Estate, s.r.o. o pronájem reklamní plochy
- 15/ Žádost Michaely Tybanové o započtení investice
- 16/ Jmenování vedoucího stavebního úřadu
- 17/ Rezignace člena zastupitelstva města

Program jednání rady města č. 20 (Termín 1.12.2010)

- 1/ Termín a program jednání ZM č. 2
- 2/ Návrh rozpočtu města na rok 2011
- 3/ Sociální výpomoci

Program jednání rady města č. 21 (Termín 8.12.2010)

- 1/ Snížení nájemného v obecních bytech pro rok 2011
- 2/ Žádost Aleše Růžičky o přidělení ubytovacího prostoru
- 3/ Žádost pana Framberka o prodloužení nájemní smlouvy
- 4/ Žádost paní Koucké o přidělení bytu pro seniory
- 5/ Žádost Jany Rackové o pronájem nebytových prostor

- 6/ Žádost Mgr. Jany Hrbkové o pronájem garáže
- 7/ Žádost Dušana Mackoviče o pronájem garáže
- 8/ Žádost Anny Holubové o příspěvek na mateřskou školu
- 9/ Žádost Evy Pokutové o poskytnutí příspěvku na dřevo
- 10/ Nabídka Ing. Terezy Nehasilové na autorský dozor
- 11/ Odměny řediteli ZUŠ za II. pololetí 2010
- 12/ Odměny řediteli MŠ za II. pololetí 2010
- 13/ Odměny řediteli ZŠ za II. pololetí 2010
- 14/ Informace ZŠ o stavu projektů z EU
- 15/ Žádost Člověka v tísní o dotaci na provoz
- 17/ Čerpání rozpočtu za 3. čtvrtletí 2010
- 16/ Dodatek ke smlouvě o dílo na bezbariérové chodníky
- 18/ Přijetí dotací
- 19/ Úprava rozpočtu č. 4/2010
- 20/ Úprava vyhlášek o místních poplatcích
- 21/ Žádost Miloslava Satrana o prodloužení nájemní smlouvy
- 22/ Odměny zastupitelům
- 23/ Ukončení ubytovací smlouvy Darině Holubové
- 24/ Stanovisko k EIA Letiště Vodochody
- 25/ Sociální výpomoc
- 26/ Žádost Ivety Holubové o prodloužení ubytovací smlouvy
- 27/ Žádost mateřského centra Malina o dotaci
- 28/ Žádost Moniky Džerengové o prodloužení nájemní smlouvy
- 29/ Dotace na hasičskou zbrojnici

Program jednání rady města č. 22 (Termín 15.12.2010)

- 1/ Žádost o prodej pozemku
- 2/ Žádost o dotaci na hasičskou zbrojnici
- 3/ Souhlas s použitím znaku města
- 4/ Žádost Marie Durdoňové o prodloužení nájemní smlouvy a omezení nájmu
- 5/ Stanovisko k projektu 11 garáží Dělnická

Pavel Bartoš
starosta

Druhé zasedání

nového zastupitelstva města

Dne 20. prosince tohoto roku proběhlo druhé zasedání nového zastupitelstva města. Navzdory arktickému počasí a všudypřítomné chřipce se dostavilo do zasedací místnosti na Městském úřadě v Libčicích nad Vltavou 14 zastupitelů z patnácti. Jednání proběhlo ve sváteční předvánoční atmosféře a nejvýznamnějším bodem bylo schválení návrhu rozpočtu města.

Program jednání:

1. Čerpání rozpočtu za 3. čtvrtletí 2010
2. Přijetí dotací
3. Úprava rozpočtu č. 4/2010
4. Návrh rozpočtu města na rok 2011
5. Úprava vyhlášek o místních poplatcích
6. Žádost o prodej pozemku
7. Odměny zastupitelům
8. Zpráva kontrolního výboru
9. Žádost o dotaci na hasičskou zbrojnici
10. Různé

A. Ekonomický blok bodů 1, 3 a 4 (čerpání rozpočtu za 3. čtvrtletí 2010, úprava rozpočtu č. 4/2010 a návrh rozpočtu města na rok 2011) přednesla a vysvětlila předsedkyně finančního výboru Ing. Darina Moravcová a člen finančního výboru Ing. Vladimír Urbánek. Zastupitelstvo poté přijalo usnesení:

Usnesení č. 1/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města schvaluje čerpání rozpočtu města za 3. čtvrtletí 2010 s celkovými výdaji ve výši 27.393.850 Kč a celkovými příjmy ve výši 50.336.486 Kč včetně přebytku hospodaření za rok 2009.

Usnesení č. 3/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města schvaluje úpravu

rozpočtu č. 4/2010 města Libčice nad Vltavou na rok 2010 (rozpočtová opatření č. 46/2010 až 59/2010) s celkovými výdaji ve výši 61.605.200 Kč a s celkovými příjmy ve výši 61.605.200 Kč.

Usnesení č. 4/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města schvaluje návrh rozpočtu města na rok 2011 s celkovými příjmy ve výši 28.980.000 Kč a celkovými výdaji ve výši 28.980.000 Kč.

B. V bodě 2 starosta přednesl informaci o získaných dotacích pro město Libčice nad Vltavou. Zastupitelstvo musí přijetí dotací schválit. Jedná se o tyto dotace:

Dotace ze SFDI na bezbariérové chodníky v částce 4.258.000 Kč, dotace na komunální volby 2010 v částce 48.000 Kč, dotace pro SDH Libčice i Letky v



částce 27.000 Kč, dotace pro ZŠ Libčice – Škola otevřená dětem ze sociálně vyloučených domácností v částce 110.000 Kč.

Usnesení č. 2/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města schvaluje přijetí výše uvedených dotací.

C. V pátém bodě jednání byla řešena problematika některých vyhlášek města.

V souvislosti se změnou zákona o správě daní a poplatků č. 337/1992 Sb., který nahradil zákon č. 280/2009 Sb. Daňový řád, je třeba provést změny vyhlášek města, ve kterých je použit zákon č.337/1992 Sb.

Jedná se o vyhlášku č. 4-2003 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství, č. 5-2003 o místním poplatku ze vstupného, č. 33-2001 o místním poplatku za odpady a č. 21-1998 o místním poplatku za provozovaný hrací přístroj.

Vyhlášku č. 6-2003 o místním poplatku z bytovací kapacity je vhodné zrušit, neboť nejsme rekreační ani lázeňská oblast.

Usnesení č. 5a/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města schvaluje obecně závaznou vyhlášku č. 2/2010 města Libčice nad Vltavou o změně obecně závazné vyhlášky č. 4/2003 o místním poplatku za užívání veřejného prostranství.

Usnesení č. 5b/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města schvaluje obecně závaznou vyhlášku č. 3/2010 města Libčice nad Vltavou o změně obecně závazné vyhlášky č. 5/2003 o místním poplatku ze vstupného.

Usnesení č. 5c/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou

konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města schvaluje obecně závaznou vyhlášku č. 4/2010 města Libčice nad Vltavou o změně obecně závazné vyhlášky č. 33/2001 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů.

Usnesení č. 5d/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města schvaluje obecně závaznou vyhlášku č. 5/2010 města Libčice nad Vltavou o změně obecně závazné vyhlášky č. 21/1998 o místním poplatku za provozovaný hrací přístroj.

Usnesení č. 5e/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města ruší obecně závaznou vyhlášku č. 6/2003 města Libčice nad Vltavou o místním poplatku z bytovací kapacity.

D. V šestém bodě jednání byly řešeny odprodeje pozemků ve vlastnictví města.

Manželé T.N. a P.N. Libčice nad Vltavou žádají o odprodej pozemku parc.č. 46/4 v k.ú. Letky o celkové výměře 659 m² (č.j. MeULi/3650/2010).

Část pozemku o výměře 282 m² je rovinatou plochou obepínající dům č.p. 432 a část o výměře 377 m² je strž. Rovinatou část je možné odprodat za 500 Kč/m², což je cena používaná v obdobných případech, za strž s komunálním odpadem by zájemce zaplatil 50 Kč/m². O pozemek projevil na základě zveřejnění záměru též pan M.K., který vlastní polovinu domu č.p. 432.

Usnesení č. 6/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města souhlasí s prodejem ideální 1/2 pozemku parc.č. 46/4 o výměře 659 m² v k.ú. Letky manželům T.N. a P.N. Libčice nad Vltavou.

Zastupitelstvo města souhlasí s prodejem ideální 1/2 pozemku parc.č. 46/4 o výměře 659 m² v k.ú. Letky manželům J.K. a M.K. Libčice nad Vltavou.

E. V sedmém bodě jednání zastupitelstva byla řešena odměna pro neuvolněného místostarostu Ing. Jiřího Zajíce, CSc.

Usnesení č. 7/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města souhlasí s poskytnutím měsíční odměny v souladu s nařízením vlády č. 20/2009 Sb. neuvolněnému místostarostovi města za výkon funkce, a to s účinností od 1. 12. 2010.

F. V osmém bodě jednání zastupitelstvo města vzalo na vědomí zprávu kontrolního výboru za předešlé období.

Usnesení č. 8/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

Zastupitelstvo města bere na vědomí zprávy kontrolního výboru ze dne 29. 3. 2010 a ze dne 5. 10. 2010.

G. V bodě devátém zastupitelstvo řešilo otázku nové garáže pro automobil SDH v Libčicích. Starosta navrhnul požádat o dotaci ze Středočeského Fondu rozvoje obcí a měst na rok 2011 na projekt „Garáž hasičské zbrojnice“.

Usnesení č. 9/2-2010 z 2. zasedání zastupitelstva města Libčice nad Vltavou konaného dne 20. 12. 2010

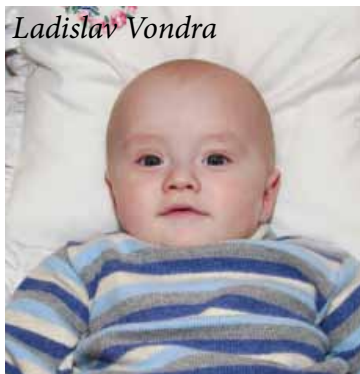
Zastupitelstvo města Libčice nad Vltavou schvaluje podání žádosti o dotaci ze Středočeského Fondu rozvoje obcí a měst na rok 2011 na projekt „Garáž hasičské zbrojnice“ a souhlasí se spolufinancováním akce ve výši 5 % z celkových uznatelných nákladů akce.

Následoval bod různé a starosta po ukončení diskuse poděkoval zastupitelům za práci a popřál hezké Vánoce.

*Pavel Bartoš
starosta*

6. MĚSTSKÝ PLES
sobota 2. dubna 2011

Vítáme nové občánky našeho města



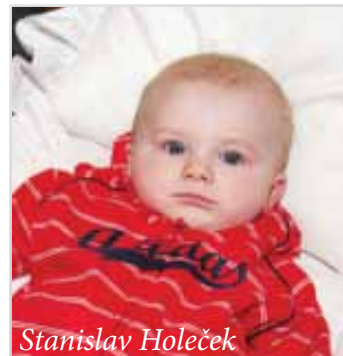
Ladislav Vondra



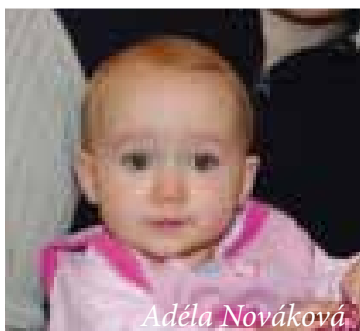
Marek Weinfurtnr



Pavlína Čejková



Stanislav Holeček



Adéla Nováková



Karolína Čechová



Magdaléna Malečková



Mariana Malečková



David Karas



Mariana Šťastná



Tomáš Louda



Jakub Čermák



Lucie Hrdličková

V prosincovém odpoledni loňského roku jsme měli přivítat do řad občánů města 17 nových občánků narozených za období od května do října 2010. Další 3 byli přivítáni ještě z konce roku 2009. Přišlo celkem 13 občánků. Bylo mrazivé odpoledne a přesto byla velmi slušná účast. Děkujeme všem a přejeme rodičům a dětem hodně zdraví a spokojenosti v novém roce.

Zdena Mackovičová



Slepičí krok

Začal nám Nový rok a myslím, že neexistuje snad nikdo, kdo by tuto lidovou pranostiku neznal. Říká se: na Nový rok, o slepičí krok, na Tři krále, o krok dále a na Hromnice, o hodinu více. Ale kolik to vlastně je? Kolik měří slepičí krok, tříkrálový krok a hromniční hodina? Podle čeho se to počítá? Slepičí krok, počítáno kalendářně, má 10 dní, počítáno astronomicky

měří 5 minut a 15 vteřin. Tříkrálový krok má 16 dní, a den je delší o 11 minut a 30 vteřin. A Hromnice? Ty se slaví 2. února a den je delší o 1 hodinu, 17 minut a 36 vteřin. Myslím, že naši předkové, kteří tyto pranostiky vymysleli, nehleděli ani na dny, ani na nějaké minuty, či vteřiny, ale hlavně, aby se to hezky rýmovalo. Zajímalo je jediné, a myslím, že to zajímá i nás. Od 21. prosince se dny prodlužují a to je dobrá zpráva.

Evelýna Čížková

www.libcice.cz



Fakta o zimní údržbě

- 1) K 22.12.2010 spotřebováno cca 70 tun posypového materiálu z celkové roční zásoby 90 tun
- 2) K 22.12.2010 spotřebováno 10 tun soli z celkové roční zásoby 25 tun
- 3) Nasazení čtyř brigádníků (mizivá účast): při nočním sněžení nastupuje na prohrnování 1 řidič traktoru s radlicí cca ve 4 hodiny ráno a následně 3 pracovníci čtyř MěÚ na ruční prohrnování chodníků a úpravu míst u přechodů pro chodce
- 4) Následně 1 pracovník prohrnuje zahradním traktůrkem chodníky a další pracovník na sypači multi-kára M25, která nemá přední náhon, takže nevyjede všude, začne sypat komunikace v kopcích a následně ostatní, dále chodníky, na kterých již bohužel leží ušlapaná vrstva sněhu. Ostatní posyp musí postupně zajistit pracovníci čtyř ručně.
- 5) Mylně se naši spoluobčané domnívají, že jsou pracovníci města povinni odstranit veškerý sníh z chodníků a komunikací. Jsme povinni zajistit sjízdnost a schůdnost nemalých ploch komunikací a chodníků v rámci možností a přidělené techniky a tím zmírnit nástrahy zimy, NIKOLIV ODSTRANIT!!!
- 6) Při velkém nahromadění sněhu požádáme místní

soukromníky o pomoc s odvozem sněhu do Vltavy, to ale stojí nemalé peníze. Během posledních 14 dní se odvezlo cca 250 tun, akce bude stát město cca 50 tisíc Kč.

7) Problémy při údržbě komunikací a chodníků při stálém sněžení – co prohrneme a posypeme, to zapadá a akce běží na novo, kdy posypový materiál zmizí nenávratně u krajnic a při oblevě steče do uličních vpustí.

8) Další problém – nezodpovědní řidiči, například na celém sídlišti Pod Saharou, znemožňují svými nevhodně zaparkovanými automobily včasné upravení povrchu komunikací, tím i zabrání svozové firmě včas vysypat komunální odpad jak z popelnic, tak z velkoobjemových kontejnerů.

9) Spadlý sníh ze střech na chodník je povinen odklidit majitel domu.

Na závěr: po celý rok se o údržbu města starají kromě mé osoby 4 zaměstnanci čtyř, kteří pochopitelně v zimním období nemohou být najednou všude.

Bohumil Černý – technik správy a údržby města
Tel.: 233 101 658, mobil: 777 119 113
Mail: sprava.majetku@libcice.cz

Školka informuje

Pro většinu dětí jsou Vánoce nejkrásnějšími svátky v roce, a proto je jim i v mateřské škole věnována velká pozornost.

Hned po mikulášských oslavách začaly děti v jednotlivých třídách s přípravou Vánoc. Děti se spolu s učitelkami snažily o navození vánoční atmosféry. Třídami zněly koledy, děti vytvářely vánoční výzdobu, betlémy, ale především dárky. Děti prožívaly pocit, že radost je nejen dostávat, ale i dávat. Vánoční přání a dárky připravovaly pro své rodiče, ale i pro návštěvu z klubu seniorů. Návštěva měla spolu s dětmi prožít ve školce dopoledne s divadelním souborem a jeho Vánoční hrou. Bohužel



vzhledem k náledí „babičky,“ nedorazily a dárky vyrobené dětmi



jim byly poslány. Nejvýznamnějším dnem v oslavách Vánoc ve školce však ur-

čitě byly besídky. Děti mají velkou radost, když mohou ve školce přivítat své rodiče a prarodiče, a tak besídky už řadu let neznamenají jenom představení vánočního programu, který děti připravily. Je to setkání dětí, rodičů a učitelů, při kterém si všichni hrají a povídají. Přátelská atmosféra tohoto setkání je hezkým zakončením vánočních příprav.
Zdeňka Frantová

Umístění kontejnerů

30.1.

Sběr elektro-odpadu

5.1., 2.2. 15:00-16:00 hodin

Nezapomeňte si do konce ledna 2011 vyzvednout známky na popelnice. Znamka pro rok 2010 bude platit pouze do konce ledna 2011. Občanům, kteří si ze zdravotních důvodů nebudou moci známku vyzvednout, bude jim vylepena pracovníky MěÚ.

Libčické noviny, měsíčník, vydává Městský úřad v Libčicích nad Vltavou, nám. Svobody 90, Libčice nad Vltavou 252 66, www.libcice.cz, podatelna@libcice.cz, kultura@libcice.cz.
IČO: 241 407, evid. č. MK: ČR E 12222.
Za obsahovou správnost odpovídají autoři příspěvků. Redakční rada: Ing. Jiří Zajíc CSc., Hannah Bartíková, Evelýna Čížková, Ing. Vladimír Urbánek. Grafické zpracování, administrace, inzerce a foto: Eva Čermáková. Tisk: KC Solid Rokycany. Uzávěrka vždy k 15. dni v měsíci. Náklad 700 ks, cena 5,- Kč.



Škola otevřená dětem ze sociálně vyloučených domácností

Četli vám rodiče před spaním pohádky? Četli jste později vy jim, abyste se předvedli, jak jste se to naučili? Pomáhali vám rodiče s domácími úkoly?

Pokud ano, máte velké štěstí, i když vám možná přijdou takové věci samozřejmé. Ne všechny děti zažily nebo zažívají takový zájem svých rodičů. Mají rodiče, kteří se o jejich školní povinnosti vůbec nestarají. Ne snad, že by nechtěli, rádi by svým dětem pomohli, ale zkrátka si s jejich školní látkou ani sami neporadí. Jejich znalosti na účinnou pomoc nestačí. Bohužel někteří rodiče ani nevěří, že vzdělání je cestou k lepšímu životu. Jejich děti se potom ke škole staví stejně laxně, většinou hůře prospívají a k plnění svých povinností nemají potřebnou motivaci.

A právě děti z takových rodin se rozhodla podpořit Základní škola v Libčicích nad Vltavou. V lednu 2009 se zapojila do evropského projektu s názvem Škola otevře-

ná dětem ze sociálně vyloučených domácností. Již třetí školní rok tak na základní škole působí asistentka pedagoga, která se těmto dětem věnuje.

Asistentka pedagoga spolupracuje s třídními učiteli dětí, ví tedy, jaké jsou konkrétní nedostatky dětí – které látce nerozumí, co potřebují procvičit, co se potřebují doučit atd. S dětmi pak pracuje v hodinách, pomáhá jim se zadanými úkoly, přičemž respektuje jejich individuální tempo. Děti tak z výuky nejsou vyčleněny, s pomocí zvládnou i to, co ostatní a zažívají úspěch, což je pro ně velmi důležité.

Kromě podpory dětí ze sociálně znevýhodněného prostředí je tu asistentka pedagoga i pro děti, které trpí některou ze specifických poruch učení (dyslexie, dysgrafie, dysortografie). I tyto děti často zažívají ve škole neúspěch, jejich omezení totiž neumožňuje zvládat učivo tak rychle, jako se to daří jejich spolužákům. I tady proto vede

pomoc asistenta pedagoga nejen ke zvládnutí učiva, ale i ke zlepšení motivace dětí pro další práci.

Asistence probíhá v hlavních vyučovacích předmětech, v matematice a v českém a anglickém jazyce, a sice na prvním i druhém stupni. Asistence na druhém stupni je zavedena nově od letošního školního roku.

Děti mají také možnost navštěvovat kroužek pro žáky se specifickými poruchami učení pod vedením asistentky pedagoga, kde se zaměřují na zvládnutí specifických obtíží, které plynou z dané poruchy. Výhodou práce v kroužku oproti práci v hodinách je hlavně dostatek času.

Výsledky práce asistentky pedagoga se ukáží až časem, přesto se základní škola může pochlubit některými dílčími úspěchy. Jde především o oslabení záškoláctví a zlepšení prospěchu dětí.

Dagmar Kuzníková

Nové knihy

Andronikova, H.: Nebe nemá dno, Odeon 2010
Deaver, J.: Hořící drát, devátý případ Lincolna Rhyma, Domino 2010
Kepler, L.: Hypnotizér, Host 2010
Nikl, P.: Přeshádky, Meander 2010
První a druhé čtení, velká písmena pro začátečníky, Grada
Žáček, J.: Krysáci, Česká televize 2010

Za uplynulý rok bych ráda poděkovala všem, kteří do knihovny pravidelně docházejí a možnost půjčit si knihu považují za veselou a příjemnou záležitost. Také chci poděkovat Kačce Judové, která mi moc pomáhá s tím, že školkové děti odchází z knihovnických programů rozesmáté. A nakonec děkuju Matěji Štětkoví, s jehož podporou knihovna získala nemalé finanční prostředky.

Do nového roku 2011 přeju nám všem, aby na pultech knihkupců ležely samé pěkné kousky, neboť s dobrou knihou v ruce se dá vydržet lečjaké protivenství.

Šárka Sekerová

Dětská ordinace

Přejeme všem dětem i jejich rodičům šťastný nový rok 2011. Děkujeme za důvěru a dobrou spolupráci v roce 2010.

Malá změna ordinačních hodin od 1. 1. 2011

Pondělí	11-15
Úterý	8-13
Středa	10-17
Čtvrtek	8-13
Pátek	8-12

MUDr. Miroslava Kuglerová



Liběhrad opět nepřekročil svůj stín

Vážení a milí čtenáři, dovolte i nám, jednomu ze tří politických uskupení, jehož členové se zásluhou Vás, voličů, dostali do zastupitelstva města (za obdržené hlasy moc a moc děkujeme), vyjádřit se jako poslední k povolební situaci v Libčicích n. Vlt., i když euforické a vypjaté období vyjednávání již dávno skončilo a nastal čas běžné každodenní práce. Chceme navázat na článek Matěje Štětky z prosincového čísla LN, který popsal tuto situaci vcelku výstižně a přesně. Možná by stačilo konstatovat, že se s ním ztotožňujeme a celou záležitost uzavřít. Já si však neodpustím pár doplňujících poznámek z pohledu člena ODS, i když pravděpodobně vyvolám další vlnu vášní, emocí a útoků. Nemůžeme se totiž bez vysvětlení smířit s tím, že jsme byli v očích veřejnosti některými členy SNK Liběhrad 2010 pasováni do role nepřátel a škůdců poklidného rozvoje a správy Libčic a nezodpovědných elementů, neochotných podepsat se pod velmi výhodné a pro všechny přijatelné návrhy Liběhradu na spolupráci při řízení města. Zapomněli ale podotknout, že výhodné a přijatelné byly jen pro Liběhrad. Nemohu žít v Libčicích s nálepkou štváče, hlupáka a lháře, aniž bych se bránil. Po výsledku voleb, když získalo sdružení SNK Liběhrad 2010 v zastupitelstvu pouze těsnou nadpoloviční většinu (což rozhodně není jasné vítězství, jak to prezentuje často pan starosta), jsme se bláhově domnívali, že ačkoliv v uplynulých čtyřech letech nepanovaly na libčické politické scéně, přiznejme si, že zásluhou všech aktérů, vztahy zrovna idylické, bude těmito volbami položen základ k tomu, aby všechny tři strany a sdružení, které se zásluhou příznivých voličů do zastupitelstva dostaly, potlačily své předsudky a dohodly se ku prospěchu Libčic a jejich obyvatel na dlouhodobé spolupráci. Liběhrad však opět nedokázal překročit svůj stín. Jeho opakovaně předkládané podmínky spolupráce (byly již několikrát zveřejněny a nemá význam se k nim vracet), prezentované jako návrh „vyvážené a poctivé koalice odpovídající výsledkům voleb“, z kterých nehodlal ustoupit, byly podle našeho názoru diskriminační, neseriozní, neetické a měly dosti daleko dokonce i k nepřilíživě demokratickým principům běžným v této zemi. Oboustranně přijatelný kompromis, na kterém jsme se jeden den klopotně dohodli, již další den neplatil. Jestliže se někomu zdá trestuhodné, že jsme nepřistoupili ihned na jeho požadavky a trvali na základních právech každého politického subjektu nominovat do vznikajících orgánů zástupce podle vlastního uvážení, jestliže někdo nazývá diktátem prosazování vlastních návrhů

a snahu o zachování politické korektnosti a elementární slušnosti, jak by potom nazval jednání plné kádrování, vyhrožování, nevráživosti a uražené ješitnosti, kdyby si připustil, že právě v takové atmosféře probíhala povolební jednání na libčické radnici? Jak by asi vypadala případná spolupráce a naše úloha v ní, kdybychom přistoupili na nerovné podmínky Liběhradu? Samozřejmě respektujeme, že jednání měl v režii vítěz voleb, ale mělo to být jednání na úrovni rovnoprávných partnerů, ne dominantní představení jednoho, byť nejsilnějšího hráče, který může vše a druhý nic. Stejně jako před čtyřmi lety Liběhrad ve skutečnosti o žádnou koalici zájem neměl. Jeho politika se nezměnila, jenom je slabší, a proto agresivnější.

Ale dosti lamentování a pitvání minulých událostí, vraťme se do současnosti. Abychom vyjádřili dobrou vůli pomoci, kterou deklarujeme a podle našeho mínění i naplňujeme po celou dobu povolebního jednání, i přes to, že jsme se nebyli schopni dohodnout na povolební koalici, přistoupili jsme na nabídku Liběhradu na členství našich zástupců v komisích města a chceme se, bude-li nám to umožněno, alespoň touto formou aktivně podílet na rozvoji Libčic. I když já, po vytištění tohoto článku, při probíhající politické likvidaci nepohodlných odpůrců, již možná ani v žádné komisi nebudu.

Liběhrad samozřejmě hodnotí situaci zcela odlišně. Tuším, že to byl Karel Čapek, který řekl, že absolutní pravda neexistuje a každý ze zúčastněných ji vidí obvykle někde jinde. Ponechme si tedy každý svou pravdu. Soudný člověk si udělá obrázek sám, zaslepeného nepřesvědčí žádné argumenty. Liběhrad vzal na svá bedra velkou zodpovědnost, my mu dnes můžeme popřát pouze co největší úspěch v jeho konání, aby nebyla porušena kontinuita dalšího rozvoje našeho města. A slíbit, že budeme opozicí tvrdou, ale konstruktivní a slušnou. Tak jako v minulosti.

10. 12. 2010

František Lisý

místní sdružení ODS Libčice n. Vlt.

Názory redakce LN nelze v žádném případě spojovat s výše uvedeným textem, za který odpovídá jen autor článku. OS Liběhrad se k uvedenému článku písemně nevyjadřuje s tím, že veškerá stanoviska k tématům uvedeným v článku již uveřejnil na adrese: www.libehrad.cz

Skautský sloupek

My, skauti, jsme ani na sklonku podzimu nezaháleli a zúčastnili jsme se několika zajímavých akcí.

V sobotu 20.11. jsme pomáhali na akci města Vánoční štrůdlování, kde jsme si pro přichozí děti připravili různé hry a aktivity. Den nato jsme se vydali odpočinout a vyřádit se do kladenského akvaparku. V sobotu 4. 12. jsme se zúčastnili další akce města – MIKULÁŠ V KULTURNÍM DOMĚ. Před vstupem do kulturního domu na děti čekal pohádkový les s černokněžníkem, trpaslíkem, kocourem v botách a dalšími pohádkovými postavami, které měly pro děti připravené hry a soutěže.

Vrcholem zimní sezóny je vždy vícedenní vánoční výlet. Tentokrát se konal 10.-12.12. na chatě Lucie v Jizerských horách. Díky letošní bohaté sněhové nadílce jsme si vrchovatě užili zimních radovánek jako je bobování, koulování nebo stavění sněhuláka. Večer jsme si u stromečku rozdali dárečky a navzájem jsme si předvedli vánoční scénky, které jsme měli připravené. Nezapomněli jsme ani na zvířátka, kterým jsme v lese ozdobili stromky samými dobrotami.

Stále vítáme nové kamarádky a kamarády, kteří by se k nám chtěli přidat.



Program

KLUBU SENIORŮ

Posezení u kávy podle počasí.

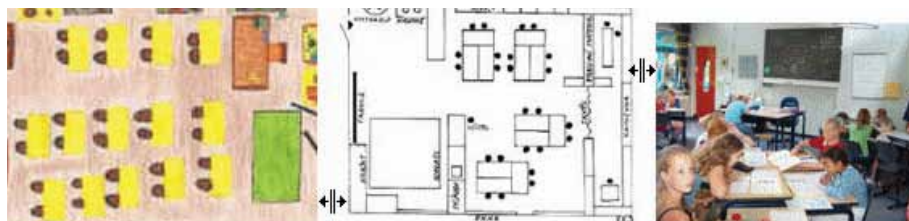
Základní škola „live“ a „cool“

Přátelé a spoluobčané, rozjeli jsme pravidelné besedy k vývoji školních komunitních projektů 4x ročně. První beseda proběhla 9.12. v příjemné atmosféře a domnívám se, že všichni účastníci mohli být s jejím průběhem spokojeni. Za školu byla přítomna paní ředitelka Kuzníková, paní zástupkyně Pastorová a paní učitelka Chovancová, třídní 5. třídy.

Podařilo se nám dokončit databáze slovíček pro projekt „Počítá-čem podporovaná výuka angličtiny“, a to pro všechny učebnice angličtiny používané na ZŠ Libčice. Dvoukrokový postup instalace českého počítačového programu a kompletní databáze slovíček najdete na <http://libcickaskola.blogspot.com> v příspěvku z 5. prosince. Náš zatím nejrozsáhlejší komunitní projekt - designérskou soutěž „Takovou chceme mít třídu!“, jsme ve třídách odstartovali v předstihu také už na začátku prosince. Na školním webu, v sekci projekty, si kromě aktualizovaných informací o průběhu jiných projektů můžete přečíst motivační instruktážní leták předaný a odprezentovaný žákům.

Již se těšíme na jejich první návrhy. Kurz „Konverzace z angličtiny na mateřské“ na žádost zájemců nadále neomezujeme pouze na rodiče předškoláků, přihlásit se mohou i rodiče školáků. Startujeme v lednu. Stejně tak uvítám zájem každého, kdo by chtěl žákům v rámci „Besed o povoláních“ představit své pracovní zkušenosti. Nechceme přitom děti seznamovat jen s povoláními mimořádnými, chceme jim přiblížit i povolání zcela běžná, pro ně dosažitelná. Pro školáky jsme také přichystali novoroční dárek. Jaký dárek, to prozradím až ve svátek Zjevení Páně, lidově zvaný „svátek Tří Králů“, v 18 hodin příspěvkem na blogu. Protože se však jedná o dárek atraktivní a nedostane se na všechny, získají ho jen ti s nejrychlejší reakcí. Prioritně ti, kdo zareagují komentářem k příspěvku, a dále ti, kdo mi nejrychleji pošlou e-mail. Berte to jako výzvu k tomu, abyste se zapojili do diskuze na blogu.

Pavel Štros (pavel.stros@volny.cz)
koordinátor komunitních projektů



Výzva k podávání žádostí v oblasti zájmové činnosti

Formulář pro podání žádosti o příspěvek města Libčice nad Vltavou na podporu občansky prospěšné činnosti, projektů, aktivit občanů a zájmových organizací v roce 2011, který najdete na webových stránkách města v sekci Městský úřad, formuláře <http://www.libcice.cz/urad/formulare.html>. Případně si ho vyzvedněte na odboru kultury MěÚ u paní Čermákové. Termín podávání žádostí na první pololetí roku 2011 je do 15. ledna 2011 prostřednictvím podatelny MěÚ. (Nikoli cestou internetové pošty.) Současně vyzýváme všechny, kteří obdrželi městskou podporu pro druhé pololetí roku 2010, aby do téhož data doručili na odbor kultury zprávu o využití finanční podpory. Žadatelé, kteří tak neučiní, nebudou zařazeni do výběru pro rok 2011.

Šaty dělají psa

Pryč jsou doby, kdy psa v oblečku viděti, na čelo si významně ťukati!

Dnes lze koupit oblečení na každou příležitost pro psa, kterékoli značky. Možná je to jen módní výstřelek, nebo recese, ale často nutnost, jak zabránit prochladnutí zchoulostivělého domácího mazlíčka, anebo šance, jak se vyhnout dennodennímu přepírání psa, zejména srsti světlé. Ať už jsou důvody k oblékání psů jakékoli, jisté je, že jim to sluší.



Terry Bartík



Aldo Vích



Ben Bittengel



Eliška Čížková



Kuba Kdýr



Aramis Ton

Základní škola Libčice nad Vltavou

okres Praha – západ

5. května 68, 252 66 Libčice nad Vltavou

zápis do 1. ročníku

pro školní rok 2011/2012

proběhne v těchto termínech

Středa 19. ledna 2011 od 15.00 – 17.00 hod.

Čtvrtek 20. ledna 2011 od 15.00 – 17.00 hod.

Náhradní termín: středa 26. 1. 2011 (15.00 – 16.00)

K zápisu si prosím přineste rodný list Vašeho dítěte a občanský průkaz zákonného zástupce.

PaedDr. Dagmar Kuzníková
ředitelka školy

Balkánské připomenutí, 17. únor 2008 v českých souvislostech

Tentokrát jsem se rozhodl v rámci pravidelných měsíčních historických připomenutí mezníků z dob nedávno minulých i vzdálených zmínit událost, která se může zdát na první pohled jako poněkud nedůležitá, možná i nezajímavá, a navíc ani nikterak související s měsícem lednem, neboť v předchozích exkurzích do historie jsem se snažil z důvodů určitého řádu dodržovat měsíční linii.

Řekne-li se 17. únor 2008, asi málokoho napadne, co že se tohoto mrazivého zimního dne takřka tři roky nazpět mohlo důležitého přihodit. A přeci se událo a jsem toho názoru, že stojí za to si to připomenout. Právě tohoto dne byla totiž oficiálně vyhlášena nezávislost Kosova, malého území na jihu Balkánu, jen o málo většího než Středočeský kraj, čímž de facto vznikl nový stát na mapě Evropy. Říkáte si, čím je to asi tak zajímavé?

Tedy pěkně od počátku. Rozpad bývalé Jugoslávie byl od začátku devadesátých let provázen mimořádnou brutalitou. Země, která zůstane ve vzpomínkách našich rodičů jako vysněná destinace pro letní dovolenou za minulého režimu, propadla peklu bratrovražedné války. Protože není účelem tohoto článku ani jeho možností vše podrobně vysvětlit, musíme zestručňovat až na maximální možnou míru. Z bývalé SFRJ, později SRJ, se postupně od-



odděloval jeden stát za druhým, Slovinsko, Chorvatsko, Bosna a Hercegovina, Makedonie a nakonec, poté co se oddělila Černá Hora, zůstalo jen Srbsko. Jelikož hranice států byly tvořeny v období „bratrské jednoty národů“, nebyly v žádném případě hranicemi národními a vzhledem k tomu, že semeno nenávisti mezi národy bylo zaseto v minulosti mnohokrát, nepřekvapí, že se pokojný rozchod nekonal. Každý si schovával ve skříní svůj nůž, který byl připraven v pravou chvíli vytáhnout... Nejhorší a co se týče lidských obětí i nejtragičtější část občanské války skončila v roce 1995, kdy byla v americkém Daytonu podepsána mírová smlouva zastávající násilí v Bosně a Hercegovině. Stovky tisíc obětí, etnický vyčištěný území a nenávist, kterou neotupí ani následující generace, to byly výsledky nesmyslného válčení. My jsme ovšem v naší západní části Evropy byli o válce informováni velice jednostranně. Černobílé vidění konfliktu bylo přeci tak lákavé, nebylo těžké vybrat si jen jednoho viníka a ostatní ověřit doslova svatozáří. Co byla u jedněch zvířecí zbláznělost, bylo u druhých pouze přirozené právo na obranu. Ne nadarmo se říká, že pravda zemřela na Balkáně jako první, dle mého názoru to platí doslova. Jakmile se objevil někdo, kdo se snažil o objektivní analýzy, mohl to být i člověk se silným morálním kreditem jako například exministr zahraničí a později zvláštní vyslanec OSN pro bývalou Jugoslávii Jiří Dienstbier, byl zastánci jediné pravdy s přehledem převálcován.

Vraťme se však zpět ke Kosovu, tedy přesněji Kosovu a Metohiji. Světové společenství, které mělo na rozpadu Jugoslávie význačný podíl, uznávalo od prvopočátku konfliktu v regionu tzv.

princip nedělitelnosti původních hranic. Uměle vytvořené hranice tak dostaly přednost před skutečnými národními hranicemi. Tento princip byl pak důsledně dodržován v případě Chorvatska i Bosny a byl zbaběle pošlapán právě v případě Kosova.

Co bylo vlastně Kosovo? Jak již bylo řečeno, Kosovo bylo velikostí nepříliš rozsáhlé území, které získalo za Titova režimu autonomní statut v rámci Srbska. Především to bylo ale území, kterým doslova prostupovala historie srbského národa. Místa jako Dečani, Gračanica, Prizren tvořila památné jádro středověkého Srbska. Bitva na zdejších Kosově poli a porážka srbských vojsk roku 1389 na dlouhá staletí předznamenala osmanskou nadvládu nad celým Balkánem. Skokem se posouváme o několik století dopředu, kdy se od poloviny osmnáctého století korodující říše Osmanů nestačí bránit osvobozeneckému úsilí pravoslavných Srbů a kdy je obnoven jejich samostatný stát. Oblasti Kosova se k němu postupně připojují, ačkoliv během století turecké nadvlády a násilné islamizace se mění geopolitická skladba celých území, na Kosovu jsou Srbové v naprosté většině a Albánci tvoří menšinu. Situace se nijak zvláště nemění až do počátku dvacátého století. V předvečer první světové války tvoří Srbové stále více než polovinu jeho obyvatel. Konec druhé světové války, vznik socialistické Jugoslávie a vliv sousední Albánie Envera Hodži způsobí masivní příliv obyvatel albánského původu. Toto, spolu s přirozeně větší natalitou původních Albánců z Kosova, způsobí drastické změny v tamní demografické situaci. Albánské emancipaci je nakloněn i komunistický vůdce Josip Broz Tito a Kosovo tak získává autonomní

status v rámci obnovené Jugoslávie. Po smrti Tita dochází v osmdesátých letech k radikalizaci albánské populace, která zde mezitím dosahuje takřka 90 %. Srbové jsou pod různými pohrůzkami nuceni opouštět Kosovo, v ovzduší zmaru a beznaděje se koná manifestace kosovských Srbů na Kosově poli u příležitosti výročí 24. dubna v roce 1987. Zde ke shromáždění padnou památná slova, v budoucnu mnohokrát překroucená a zneužitá: „Nikdo už vás tady nebude bít!“ Pronesl je tehdy čelný představitel SKJ Slobodan Milošević, později v rámci černobílého vidění konfliktu označený za hlavního strůjce balkánské tragédie.

Pád východního bloku se bolestivě dotkl i Jugoslávie, která si celé období studené války udržovala neutrální postavení, později v rámci hnutí nezúčastněných. Už nebylo třeba silné a neutrální Jugoslávie, destrukce mohla začít. Významnou měrou se na ní samozřejmě podíleli představitelé jednotlivých etnik, kteří rychle vyměnili komunistickou kartu za kartu nacionalistickou.

Albánci na Kosovu se začínají velice důrazně hlásit o své slovo, požadují vytvoření republiky a následně samostatnost, což má za následek odejmutí autonomního statusu ze strany Srbska. Nutno ovšem poznamenat, že byly odejmuty pouze takzvané státní atributy autonomie, vše ostatní Albáncům zůstalo. Albánci začínají bojkotovat srbské autority a vytvářejí si vlastní paralelní struktury. Takto zakonzervovaný stav Kosova přečká i nejkrvavější léta občanské války na Balkáně v první polovině devadesátých let.

Jak již bylo řečeno, mezinárodní společenství se řídilo v případě rozpadu Jugoslávie principem nedělitelnosti hranic, nijak proto neronilo slzy v případě více než 200000 Srbů, které z Chor-

vatska brutálně vyhnala místní armáda v rámci operace Oluje, která měla za cíl získat znovukontrolu nad celým územím republiky v roce 1995. Jenom podotýkám, že Kosovo bylo mezinárodně uznanou součástí Srbska v rámci původních, nijak neupravených hranic. Zdejší, již většinové albánské obyvatelstvo, které cítilo, že jeho nároky nebyly naplněny, začalo projevovat silnou netrpělivost. Pasivní rezistence se proměnila v aktivní a navrch získávala tzv. UČK – Kosovská osvobozeněcká armáda.

Co to znamenalo ve skutečnosti? Přepady policejních stanic, brutální vraždy Srbů i Albánců loajálních srbské vládě. To si pochopitelně nenechal líbit bělehradský režim, který se snažil s pomocí armády zajistit kontrolu nad vzbouřenou provincií. Spirála násilí se opět roztočila, mezinárodní společenství se snažilo přimět obě strany k ukončení násilí, ale bezvysledně. Problém představovali především samotní Albánci, nechtěli nic více, ale ani méně než úplnou nezávislost, a nejednalo se v jejich případě pouze o představitele ozbrojené guerilly, ale i umírněného křídla reprezentovaného Ibrahimem Rugovou. Požadavek byl pochopitelně naprosto nepřijatelný pro Srbsko, nabízí se paralela s chováním sudetských Němců v roce 1938. Na konci roku 1998 už bylo jasné, že konflikt se bez mezinárodní účasti nepodaří ukončit. Obě strany začaly jednat ve francouzském Rambouillet. Srbové byli ochotni akceptovat všechny požadavky s jedinou výjimkou, Kosovo zůstane s maximální možnou mírou autonomie součástí Srbska. Do hry se vložili Američané, reprezentovaní tehdejší ministryní zahraničí M. Albrightovou, známou svými silně protisrbskými názory. Jen si dovolím malou odbočku - je to prazvláštní, má-li člověk takovou vnitřní nenávisť vůči zemi, která poskytla azyl ji i celé její rodině před nacistickým režimem. Najednou nevadilo, že se UČK, která byla ještě donedávna označovaná za teroristy, stávala hlavním partnerem a osobní schůzky jmenované s nechvalně proslulým vůdcem guerilly Hashimem Thacim snad není třeba více komentovat. Požadavky vůči Srbům byly naprosto úmyslně formulovány tak, aby pro ně byly neakceptovatelné, černý Petr jim prostě zůstat musel. V březnu 1999 začala jedna z největších hanebností v poválečné Evropě. Pod záminkou ukončení srbského násilí páchaného na Albáncích započaly letecké útoky států NATO, bez jakékoliv rezoluce OSN, proti všem pravidlům, jako důvod bylo uvedeno donucení Miloševiče k ukončení „páchání“ násilí a stažení jeho jednotek z Kosova. Útokům samým a podrobnostem bych se rád věnoval v některém z budoucích připomenutí, tedy opět pouze stručně. Více než tři měsíce se statečný srbský národ bránil útočné operaci největší světové vojenské mašinérie. Řeči, že cílem jsou pouze vojenské objekty, byly lži nejhrubšího zrna, podobně jako řeči o nepoužívání munice s ochuzeným uranem. Česká republika jako čerstvý člen NATO se sice na útocích přímo nepodílela, schválit je však musela. Vyzdvihl bych v tomto případě dva politiky – tehdejšího premiéra Miloše Zemana a předsedu PS PČR Václava Klause, kteří si zachovali zdravý úsudek. U Klause musím přiznat, že ho zachovával během celého rozpadu bývalé Jugoslávie. Opakem byl tehdejší prezident Václav Havel, známý svým silně černobílým viděním konfliktu a vášnivý podporovatel akce

NATO, který se v této souvislosti nechvalně proslavil výrokem o tzv. „humanitárním bombardování“, jenž vešel do análů historie a dost možná je jedním z důvodů stálého čekatelství autorova na Nobelovu cenu míru.

Předpoklad strategů NATO, že Srbsko kapituluje už po pár dnech, se nevyplnil. Ukončení bojových operací až v červnu znamenalo, že se blamáž chýlí ke svému smutnému konci. Byl do-



jednán vstup jednotek KFOR do Kosova. Jednotky se měly podílet na budování „multietnického“ Kosova, které dle mírové smlouvy získá autonomii a zůstane součástí Srbska - jaká lež od prvopočátku. Navrátilivši se Albánci začali okamžitě s vyháněním kosovských Srbů, jichž z původního počtu zůstalo méně než deset procent, většinou přežívající v enklávách obehnaných ostnatým drátem. Jednotkám KFOR neslouží ke cti, že toto etnické čištění probíhalo před jejich očima.

Nedokázaly rovněž zabránit vyplenění a vypálení velké většiny památek srbské pravoslavné církve nacházejících se na území Kosova. Ačkoliv bylo garantováno, že Kosovo zůstane jako součást Srbska, stalo se de facto mezinárodním protektorátem. Mezinárodní jednotky nebyly schopny zajistit návrat vyhnaných Srbů, navíc státy NATO již sledovaly své zájmy, Spojené státy americké zde vybudovaly největší vojenskou základnu v Evropě, tzv. Camp Bondsteel. Mezitím padl v Srbsku Slobodan Miloševič a nová demokratická vláda začala okamžitě vznášet své nároky na návrat Kosova pod jejich jurisdikci.

Jejím oprávněným požadavkům však nebylo vyhověno a 17. února 2008 došlo k vyhlášení nezávislosti Kosova. Spojené státy americké jako jeden z hlavních podporovatelů nezávislosti daly k tomuto aktu zelenou. Nezávislost byla záhy přijata většinou tzv. „velkých hráčů“ západní Evropy a vznikl zde tak paradox - dva vedle sebe sousedící albánské státy, z toho jeden ovládan mafiánskými strukturami s kriminální minulostí. Toto vše se událo navzdory všem rezolucím OSN i veškerým principům mezinárodního práva. Napříč Evropou se začaly objevovat nápisy Mnichov 1938-Kosovo 2008, smutný to byl pohled. Opět jiní rozhodovali o někom, kdo byl odsouzen do role stafáže. Vznikl tak hnisavý vřed na mapě Evropy, který na dlouhá léta poznamená její chod jako smrtelně nebezpečný precedens. Stigma hanby ulpělo i na našich bedrech, když vláda premiéra Mirka Topolánka uznala 21. května 2008 nezávislost Kosova, navzdory rezoluci PS PČR, navzdory názoru většiny vrcholných představitelů politických stran u nás, navzdory prezidentu republiky Václavu Klausovi, který s uznáním zásadně nesouhlasil. Byla to naše „splátka“ dluhu srbskému národu, který při nás stál ve zlomových letech 1938 a 1968. Velký podíl na našem uznání, na této hanebnosti, měl ministr zahraničí Karel Schwarzenberg. Země, která zažila Mnichov, akceptovala jeho novodobé pokračování. Bylo těžké cítit se v těch květnových dnech roku 2008 hrdým občanem České republiky. Stále si myslíte, že je 17. únor 2008 nijak nesouvisející s naší historií?

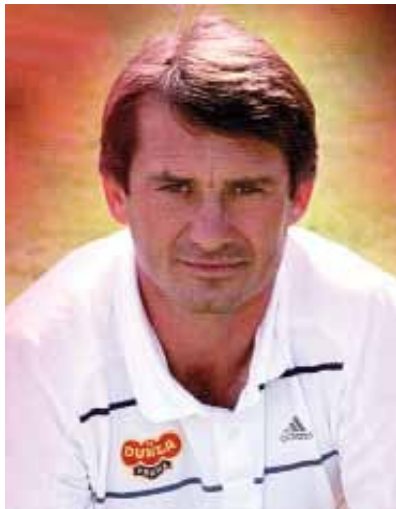
David Majtenyi

Jsem libčický patriot

Snad každý, kdo se jen trochu o fotbal zajímá, jej zná a každý malý libčický fotbalista by jím chtěl být. Ano, řeč je o Günteru Bittengelovi, s nímž jsem si příjemně popovídala a z jeho vyprávění pochopila, že jeho nejtypičtější vlastností je stálost, nebo věrnost, chcete-li. Coby sedmiletý klouček poprvé vyběhl na trávník v dresu Dukly Praha, po sedmácti letech vstoupil do její síně slávy a dnes je sportovním ředitelem v témže klubu. Po řadě úspěšných sezón v německé lize měl dveře otevřené do fotbalového světa, ale vrátil se do Libčic, tam, kde poprvé

G. Bittengel - trenér Dukly Praha kopl do míče pod dohledem svého otce a teď již druhou sezónu hraje za AFK Libčice. Je pouze jednou ženatý, se svou ženou Lenkou mají dvě báječné, dnes již dospělé, děti a letos oslaví neuvěřitelných 25 let šťastného manželství.....

Nejen o fotbale jsem si povídala s charismatickým, klidným mužem, který šetrí gesty, mé otázky odpaluje přesně, jak fotbalové nahrávky a překvapuje přehledem i pokorou, charakteristickou pro zkušeného mistra ve svém oboru.



G. Bittengel - trenér Dukly Praha

Není asi žádným tajemstvím, že jsi po svém otci zdědil německý původ, jméno i lásku k fotbalu a v rámci rodinné tradice se totéž přeneslo na tvého syna.

Máš pravdu, jméno Günter se u nás dědí z generace na generaci již od dob mého táty, který byl také, stejně jako děda, vášnivým fotbalistou. To, že syn také kope za Duklu a navíc studuje fotbalové manažerství, mi připadá naprosto logické, když uvážíme, že vyrůstal na hřištích, hrál si ve fotbalových kabinách a už ve



7 letý Günter s tatínkem ve svém prvním dukláckém dresu

čtyřech letech nastoupil v Německu do tzv. mini přípravy. Narodil se do fotbalové rodiny a tak je také fotbalistou.

A nejen to, syn zdědil po tobě dokonce i přezdívku. Proč ti říkají „Bíza“?

To vzniklo někdy kolem 85. roku, kdy mi spoluhráči začali říkat „bizone“, protože jsem nebyl typ hráče, který by často padal na zem. Vyčítali mi dokonce, že ustojím i fauly. Z „bizona“ záhy vznikl „bíza“ a nakonec to zdědil i můj syn.

Ovlivnily německé kořeny vaší rodiny tvé rozhodování jaké zahraniční angažmá přijmout?

Zásadní roli to asi nehrálo, ale v r. 91 bylo pro mě Německo tou nejzajímavější adresou. Těsně po revoluci nebyla Anglie vůči našim fotbalistům tak vstřícná, jako je tomu dnes. Sousední země byly tehdy otevřenější a Německo mi bylo bližší i proto, že tam mám příbuzenstvo.

Je v Německu velký rozdíl v systému fotbalové přípravy a v disciplíně?

Obrovský. U nás se tehdy hrál fotbal na bázi přátelství, dělali jsme spoustu lumpáren, které dnes už ani u nás do profesionálního fotbalu nepatří. Vše bylo volnější a vřelejší. Měli jsme lepší vztahy v kabině a byli jsme spontánnější.

V Německu bylo vše na profesionální úrovni. Dochvilnost, disciplína, výkon. V kabině jsme nemuseli být kamarádi, ale když se přišlo na trénink, nebo na zápas, tak se muselo šlapat na sto procent. Vše se podmiňovalo úspěchem. Po zápase se šlo domů a neexistovalo, že by se hráči drželi pohromadě i v soukromí.

Měl jsi nějaký fotbalový vzor?

V době, kdy jsem hrával jako malý kluk za Duklu, tak to byl samozřejmě Láďa Vízek, který je jen o 10 let starší, než já. Když jsem dorůstal do chlapského věku, tak on pomalu končil a protože byl také „duklák“, měl jsem jej možnost sledovat každý týden po celý svůj žákovský i dorostenecký věk. Byl úžasný hráč a dával nádherné góly. Z „dukláků“ je to ještě Pepík Masopust, který dosáhl pro fotbalistu na nejvyšší trofej - Zlatý míč. Ten má dnes i Pavel Nedvěd, ale Pepíkovi se to podařilo v době, kdy byl svět plný výborných fotbalistů. Dodnes dochází na Julisku a všichni si jej tam velmi vážíme.

Jistě jsi měl také nějakého zahraničního oblíbence?

Mohl bych jich jmenovat více, ale z mých vrstevníků rád vzpomínám na Pierra Littbarského, který hrál německou ligu. Často mě s ním srovnávali a ptali se mě, jestli se mi líbí jeho styl.

A v čem jste si byli podobní?

No, byl to takový rychlý šmrda, pravá, levá, křivé nohy – vynikající fotbalista a hezky se na něj koukalo.

Kolik asi kilometrů uběhne hráč za jeden zápas?

To se dá poměrně přesně změřit snímači pohybu a dělá to zhruba 10 km.

Je fotbal fyzicky náročnější, než hokej?

Fotbal je specifický v tom, že se prudce střídají rychlosti pohybu, čímž je na výkon mnohem náročnější, než hokej. Říká se, že hokejista může hrát zápas klidně každý den, ale fotbalista potřebuje mít po zápase až tři dny pauzu. Důvodem je odlišná energetická spotřeba. Při hokeji se spalují cukry, kdežto při fotbale tuky, při čemž se uvolňuje laktát, který svaly tzv. zalepí. Hráč je pak unavený a není schopen podat hned druhý den stejný výkon. V tom je největší rozdíl mezi zátěží fotbalisty a hokejisty. Myslím, že většina lidí toto vůbec netuší.

Na dresu jsi měl sedmičku. Vyšla na tebe náhodou, nebo jsi si ji, coby své šťastné číslo, vybral sám?

Měl jsem ji v mládeži i v dorostu, a když jsem začal hrát první rok za chlapy v Dukle, tak jsem ji zdědil po Láďovi Vízkovi, který zrovna končil. Zůstal jsem jí po celou svou kariéru věrný a snad mi i kousek štěstí přinesla.

Po šestiletém úspěšném působení v Německu ses vrátil do Čech a skončil jsi v Blšanech. Nebyl to pro tebe trochu propadák?

Určitě ne. Bylo mi 30 let, byl jsem na vrcholu své kariéry a první, koho jsem tenkrát kontaktoval, byla samozřejmě moje domovská Dukla. Tehdy tam ale docházelo k určitým změnám ve vedení a k mé lítosti nebyl o mě zájem. V Blšanech v té době hrálo hodně mých bývalých spoluhráčů z Dukly, a když zjistili, že jsem volný, tak mně hned učinili nabídku slovy: „Pojď k nám, bude sranda“. Tak jsem šel a vůbec toho nelituju. Skvělá parta hráčů, v kabině úžasná atmosféra, upřímní nadšenci kolem fotbalu, pohoda na zájezdech a hned první rok po mém nástupu postup do 1. Gambrius ligy. Ne, to rozhodně nebyl propadák.

Byl jsi útočníkem, takže jsi jistě dával góly. Je nějaký kuriózní, nebo významný, na který nikdy nezapomeneš?

Každý gól má svou váhu a nemusí to být zrovna gól vítězný. Vždy záleží na důležitosti a stavu utkání. Ten nejkurióznější je asi můj jediný gól, který jsem dal hlavou, což bylo v lize, za Duklu Vítkovicím. A na co asi nikdy nezapomenou je, že jsem dal poslední gól za Duklu v Evropských pohárech. Bylo to na Dukle proti Dynamu Kyjev. Od té doby už Dukla poháry vůbec nehrála.

Ale loňská podzimní sezóna se Dukle povedla a má šanci se letos vrátit do první ligy. Co myslíš, dostane se tam?

Podzim se nám vydařil, protože se na výsledcích konečně odrazila koncepční práce posledních třech let současných majitelů klubu, kteří nemají za cíl jen nakupovat dobré hráče a s nimi jít na postup. Současná Dukla si hráče systematicky vychovává a zdá se, že to přineslo ovoce. Mužstvo je konsolidované a pokud se nestane něco nepředpokládaného, tak by se to letos mohlo podařit a Dukla se zase vrátí do 1. ligy.

Zadala jsem si tvé jméno do vyhledávače a kromě všemožných informací o tvé hráčské a trenérské kariéře mi vyjela stránka autogramy.cz, kde jsi hned vedle Vinetoua, Angeliky, kosmonautů aj.

Jsi celebrita. Lichotí ti to?

Abych řekl pravdu, tak tyto věci moc nevnímám. Ani nevím, že to tam je. Samozřejmě mě těší, že jsem ve sportu něco dokázal a přivedlo mě to k tomu, co dělám teď. Ve fotbale je to stejné, jako v jiných oborech. Když v něm pracuješ dlouho, získáš zkušenosti a pak se v něm dokážeš daleko lépe orientovat. Neznám nic lepšího, než když se člověku stane záliba povoláním. A fotbal je pro chlapa, jako jsem já, skvělým povoláním. Myslím, že v žádném jiném bych nezažil to, co ve sportu. Adrenalin, napětí, porážka, vítězství, zodpovědnost za kolektiv, reprezentace v zahraničí... Fotbal byla moje správná volba a kdybych se znovu narodil, tak bych do toho šel zas.

www.libcice.cz

Jaký jsi vlastně byl trenér?

Mám nejvyšší trenérské zkoušky UEFA, ale k trenérství mě to nikdy moc netáhlo. Přesto jsem se tomu pár let věnoval, ale musím se přiznat, že se svou filosofií jsem v Čechách moc neprozazil.

Proč?

Bylo mi vyčítáno, že jsem příliš demokratický. Nesplňoval jsem žádanou podobu akčního trenéra, který při zápasech lítá po lajně a na své svěřence řve. Odmítal jsem couvnout ze svých představ o tom, že na dospělé lidi, kteří dělají ten sport rádi a dobrovolně, není třeba na hřišti, nebo v kabině rvát a urážet je, když se jim zrovna nedaří. Mám za to, že hráč, který pracuje jen tehdy, když se na něj řve, tam nemá co dělat. Ovšem s těmito trenérskými metodami jsem v Česku moc neuspěl. Prošel jsem pár klubů včetně Dukly, která se v r. 2007 pod mým vedením dokonce vrátila do sféry profesionální kopané, ale po třech letech jsem byl vystřídán mladším, dynamičtější a agresivnějším trenérem a já jsem se posunul dál.

Dál nebo výš?

Dnes zastávám funkci sportovního ředitele a mým úkolem je koordinovat sportovní život na Dukle.

Baví tě to?

Baví, je to zajímavá, pestrá práce a mě zejména těší, že pracuji tam, kde jsem vyrůstal. Myslím, že není pro mě větší odměnou, než se vrátit do klubu, který mě vychoval. Mám tak možnost vrátit mu to, co do mě vložil. Jsou tam lidi, které znám z dob svých začátků a cítím se tam velmi dobře.

Tvoje manželka mně připadá jako vše chápající, tolerantní žena, matka a možná brzy i tchýně fotbalisty, protože pokud vím, tak i přítel vaší Lenky se také věnuje fotbalu. Rozumí tvoje žena fotbalu?

Určitě. Když žije 25 let s „kopačkou“, jak se říká, tak je tím sportem nasáklá skrz naskrz. A neměla to lehké. Byl jsem věčně pryč - soustředění, zápasy, tréninky a když jsem měl volno, hnal jsem za kamarády, jak to chlapi dělávají. Svou nekonečnou trpělivostí, přizpůsobivostí a stálou podporou mi umožnila, abych se tomu svému koníčku, který se mi stal povoláním, mohl věnovat naplno. Jsem přesvědčený, že bez ní bych to nedokázal. Důležitým pojítkem celé rodiny byla a je určitě moje manželka.

Po úspěšném zahraničním angažmá jsi měl otevřené dveře do celého světa, ale ty ses s rodinou vrátil do Libčic. Proč?

Jsem velký patriot, řekl bych. Zvažovali jsme zůstat tam trochu déle, ale nakonec jsme se rozhodli vrátit domů především kvůli dětem. Obávali jsme se toho, že kdyby tam dokončily studia, zakořenily by se v Německu tak hluboko, že bychom je těžko dostávali zpátky. Nedovedli jsme si představit, jak by bylo mojí či Lenčině matce, kdybychom se třeba za 15 let vrátili, ale bez dětí.

Takže zvítězilo srdíčko a táhlo nás to domů, do Libčic.

Hannah Bartíková

Vážení libčičtí muzikanti, dámy a pánové!

Navštěvovali jste někdy v minulosti libčickou Lidovou školu umění, nebo její pokračovatelku Základní uměleckou školu?

Nebo snad máte doma jakýkoli smyčcový, dechový, drnkací, bicí či jiný zahálející hudební nástroj, na který jste kdysi hráli, nebo na něj dokonce hrajete amatérsky či profesionálně i v současnosti? Bavilo by vás chodit jednou dvakrát měsíčně nacvičovat aranžmá různých hudebních stylů, vytvořená speciálně pro hudební těleso, které by díky vašemu dostatečnému zájmu mohlo případně vzniknout? Pokud naleznete alespoň na jednu výše uvedenou otázku kladnou odpověď a máte chuť se pustit do něčeho neobvyklého, tak neváhejte a do 31. ledna 2011 buď napište SMS na telefon 736 600 358, nebo napište na mailovou adresu info@zuslibcice.cz stručnou informaci, na jaký nástroj jste hráli či aktivně hrajete a my se pokusíme dát dohromady soubor neobvyklého nástrojového obsazení a především neobyčejných a odvážných lidí! Důležitá informace téměř před koncem: Nebojte se a nestyďte se. Nikdo vám u nás ve škole hlavu neutrhne, ani se vám nebude smát.

Pod heslem „Muzikanti všech koutů Libčic, spojte se!“ se na shledanou těší

Luboš Harazin

Mateřské centrum MALINA

Milé maliny, v lednu se budeme scházet každý čtvrtek v ZUŠ na zpívání s Kačkou od 9:30 hodin a v pondělí v prostorách TJ Sokol na cvičení s dětmi od 10:00 hodin. Cvičení je pro chodící děti.

Cvičení rodičů s dětmi

Nezapomeňte, že dostatek příležitostí k pohybovým aktivitám a novým zkušenostem



foto Petr Pustina

příznivě působí na psychomotorický vývoj dětí. Děti se těší společné činnosti s maminkou či tatínkem a postupně se začínají zajímat o vrstevníky. Ideální aktivitou je cvičení rodičů s dětmi.

Budeme se na vás těšit

MC Malina o.s.

Informace o činnosti SPCCH Libčice nad Vltavou 2010

I v tomto roce jsme poznali několik krásných měst, mezi které patří Telč, jež je od roku 1992 zapsána na Seznamu světového dědictví UNESCO. Dále jsme zavítali do města betlémů Třeště. Zde jsme navštívili i židovskou synagogu. Druhý výlet se konal do Jindřichova Hradce, kde se kromě krásného zámku nacházejí Krýzovy jesličky. Je to největší mechanický betlém na světě. Právem je zapsán v Guinnessově knize rekordů. Také jsme navštívili lázeňské město Třeboň. S průvodkyní paní Janouškovou jsme se vydali poznávat krásy pražských zahrad. Na jaře a na podzim jsme navštívili Zahradu Čech v Litoměřicích. Během roku jsme uspořádali dvě odpolední posezení s hudbou. Pokud by měl někdo zájem stát se naším členem, ať zatelefonuje na číslo 725 865 826.

Jana Janovská
předsedkyně SPCCH



Inzerce

INSTALATÉRSTVÍ

AB - Fa Kuběnský

Provádíme montáže a opravy:

- ▲ vodovodního potrubí v plastu a kovu
- ▲ kanalizačního a odpadního potrubí
- ▲ domácích vodáren a čerpadel
- ▲ propan-butanových stanic a PB spotřebičů

Havarijní a preventivní čištění
odpadního i kanalizačního potrubí

Ve staré číselné 332
Libčice nad Vltavou

Tel.: 602 336 957
233 930 856



REALITY SERVIS CZ

Regionální realitní kancelář nabízí své odborné zkušenosti již od r. 1993 v regionu při prodeji: rodinných domů, bytů, pozemků, chalup, chat.
info@realityservice.cz, www.realityservice.cz
tel: 602 219876, tel: 603 932205

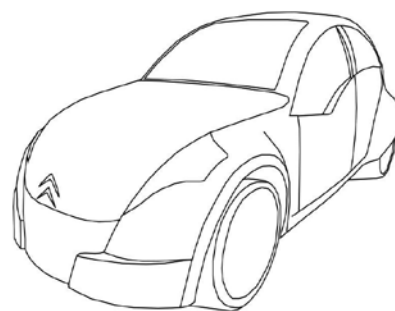


STANICE TECHNICKÉ KONTROLY a MĚŘENÍ EMISÍ

Libčice nad Vltavou, Vltavská 7

Provádíme: technické prohlídky pro kategorie

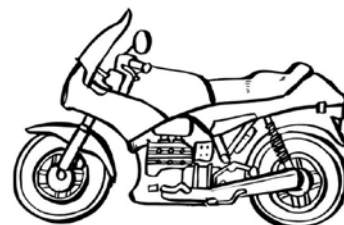
Motocykl
Osobní automobil i s (LPG)
Nákladní automobil i s (LPG) do 3500 kg
Přípojná vozidla - vozíky s celkovou hmotností do 3500 kg
Traktory - všechny typy
Traktorové přírůbky a návěsy



. Evidenční kontroly všech kategorií

Technické kontroly pro individuálně dovezené:

Motocykly
Osobní automobily i s (LPG)
Nákladní automobily i s (LPG) do 3500 kg
Přípojná vozidla - vozíky s celkovou hmotností do 3500 kg
Traktory - všechny typy
Traktorové přírůbky a návěsy



Provádíme: měření emisí pro vozidla všech kategorií a značek (motocykly, osobní automobily, nákladní automobily, traktory)

s benzínovými motory - s katalyzátorem
s benzínovými motory - bez katalyzátoru
s naftovými motory
vozidla poháněná na LPG, CNG včetně benzínu či nafty

**PROVOZNÍ DOBA: pondělí - pátek 7.00-17.00 hod
sobota 8.00 - 12.00 hod**

Informace na telefonu: 233 93 09 09

SLUŽBY PROVÁDÍME BEZ OBJEDNÁNÍ

PNEUSERVIS AUTODÍLY SERVIS

auto
houser



Zveme vás do nově otevřené dílny našeho pneuservisu v Roztokách.

Kompletní služby pneuservisu včetně zásoby nových zimních i letních pneumatik.
3D geometrie podvozku na nejmodernějším měřicím přístroji.

Servis a opravy vozů všech značek včetně dodání náhradních dílů.

Výměna olejů, opravy brzd, opravy podvozků a další dle dohody

Diagnostika elektronických systémů vozu.

Měření emisí a zajištění STK.

Zejistíme opravy karoserií včetně lakování.

Kontakty:	Pneuservis:	Ladislav Novotný	774110304
		Petr Houser	731151341
	Servis:	Josef Čížkovský	731151334
		Miroslav Vojvoda	731862462
	Podjíždění:	Martin Franc	731463504
		Tomáš Kukoňka	731151337

PF 2011

Petr Houser